

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 10 marca 2011 r.,

skargi J. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku zaocznego

Sądu Rejonowego w G.

z dnia 25 lipca 2007 r.,

wydanego w sprawie z powództwa J. P. „H. J. P.,

R. K.” Spółki Cywilnej w M.

przeciwko V.

w Berlinie

o zapłatę,

- 1. odrzuca skargę**
- 2. oddala wniosek strony pozwanej o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania skargowego.**

Uzasadnienie

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w G. z dnia 25 lipca 2007 r., wydanego w sprawie [...],

dotyczy wyroku sądu pierwszej instancji. Zgodnie z brzmieniem art. 424¹ § 2 k.p.c. skarga dotycząca tego rodzaju orzeczeń jest dopuszczalna jedynie wyjątkowo, gdy niezgodność z prawem wyroku jest następstwem naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela. Art. 424⁵ § 1 pkt 5 wymaga wykazania przez skarżącego, że występuje wypadek wyjątkowy określony w art. 424¹ § 2 k.p.c. W tym zakresie skarżący wskazał, że przy dokonywaniu pozwanemu doręczenia odpisu pozwu z załącznikami i wezwania na rozprawę zostały naruszone podstawowe zasady procedury cywilnej dotyczące doręczeń. Powołane przez skarżącego przepisy postępowania regulujące sposób doręczeń pism procesowych i orzeczeń sądowych nie należą do przepisów regulujących podstawowe zasady porządku prawnego w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c. Skarżący nie spełnił zatem wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Z tego względu skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c.

Wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania skargowego nie był zasadny z uwagi na złożenie odpowiedzi na skargę po upływie terminu określonego w art. 398⁷ § 1 k.p.c., który w sprawie znajdował zastosowanie odpowiednio (art. 424¹² k.p.c.).